

Odluka kojom se proglašava Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o izvršenju odluka Povjerenstva za imovinske zahtjeve prognanika i izbjeglica

Koristeći se ovlastima koja su mi data člankom V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja navedenog Sporazuma o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora; i poseito uzevši u obzir članak II. 1. (d) istog Sporazuma prema kojem Visoki predstavnik “pruža pomoć, kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u svezi s civilnom provedbom”;

Pozivajući se na stavak XI. 2 Zaključaka Vijeća za implementaciju mira koje se sastalo u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojem je Vijeće pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, “donošenjem obvezujućih odluka, kada to bude smatrao neophodnim,” u svezi s određenim pitanjima, uključujući (sukladno podstavku (c) ovog stavka) i “druge mjere u svrhu osiguranja implementacije Mirovnog sporazuma na čitavom teritoriju Bosne i Hercegovine i njenih entiteta”;

Pozivajući se dalje na članak I:1. pomenutog Aneksa 10 koji se isključivo odnosi na promoviranje poštivanja ljudskih prava i povratka prognanika i izbjeglica;

Uzimajući u obzir značaj koji Upravni odbor Vijeća za provedbu mira daje pitanju ubrzanja povratka izbjeglica i osiguravanju cjelovite i nediskriminirajuće provedbe imovinskih zakona BiH;

Uzimajući nadalje u obzir potrebu da se na cjelokupnom teritoriju Bosne i Hercegovine, na najučinkovitiji i najpravičniji način provedu zakoni u svezi s povratom imovine, te da se osigura usuglašeno provođenje tih zakona u svakom entitetu;

Svjestan suštinske potrebe da se osigura da proces usklađivanja ne bude na štetu izbjeglica i prognanika-povratnika, te da se osigura da proces usklađivanja bude u duhu Aneksa 7 Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini;

Nadalje svjestan da Komisija za imovinske zahtjeve kao Daytonaska institucija igra suštinsku ulogu u provedbi Aneksa 7. Općeg okvirnog sporazuma za mir, te da je iz toga razloga provedba odluka Komisije od najveće važnosti;

Uzimajući u obzir i imajući u vidu gore navedeno, ovim donosim slijedeću odluku:

ODLUKA

kojom se proglašava Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o izvršenju odluka Povjerenstva za imovinske zahtjeve prognanika i izbjeglica.

Dole navedeni Zakon će stupiti na snagu kao što je i navedeno u članku 7. na privremenoj osnovi, dok Federalni Parlament ne usvoji ovaj Zakon u odgovarajućoj formi, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uslova.

ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O IZVRŠENJU ODLUKA POVJERENSTVA ZA IMOVINSKE ZAHTJEVE PROGNIKA I IZBJEGLICA

Članak 1.

U članku 4. Zakona o izvršenju odluka Povjerenstva za imovinske zahtjeve prognika i izbjeglica ("Službene novine Federacije BiH", br. 43/99 i 51/00) u njegovom izmjenjenom i dopunjenom obliku (u daljnjem tekstu: Zakon) dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

"Ako je zahtjev za izvršenje odluke Povjerenstva podnesen od strane osobe koja nije navedena u dispozitivu odluke, organ uprave će odlučiti da li se ona može smatrati članom obiteljskog domaćinstva nositelja stanarskog prava navedenog u odluci."

Sadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

Članak 2.

U članku 5. stavak 2. mijenja se i glasi:

"Zahtjev za izvršenje odluke Povjerenstva kojom se potvrđuje stanarsko pravo mora se podnijeti u roku od osamnaest mjeseci od dana donošenja odluke Povjerenstva".

Članak 3.

U članku 7. stavak 6. mijenja se i glasi:

"Ako je tražitelj izvršenja podnio kod nadležnog organa uprave zahtjev za povrat u posjed iste imovine ili stana, sukladno Zakonu o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima ili

Zakonu o prestanku primjene Zakona o privremeno napuštenim nekretninama u svojini građana, te ukoliko ta osoba naknadno podnese odluku Povjerenstva na izvršenje, nadležni organ uprave će spojiti postupke za izvršenje koji se odnose na obje odluke i donijeti zaključak o dozvoli izvršenja sukladno ovome članku.”

Članak 4.

Članak 11. mijenja se i glasi:

“Po prijamu zahtjeva za ponovno razmatranje Povjerenstvo može izvijestiti nadležne organe uprave koji su odgovorni za izvršenje odluke Povjerenstva o podnesenom zahtjevu za ponovno razmatranje.

Nadležni organ uprave ne obustavlja izvršenje odluke Povjerenstva, osim ukoliko ne primi zvaničnu obavijest od Povjerenstva kojom se posebno zahtijeva obustava do donošenja odluke po zahtjevu za ponovno razmatranje.

Odlučujući po zahtjevu za ponovno razmatranje, Povjerenstvo može:

1. odbaciti zahtjev kao neprihvatljiv, neblagovremen ili podnesen od neovlaštene osobe;
2. odbaciti zahtjev kao neutemeljen; ili
3. prihvatiti zahtjev, raniju odluku staviti van snage i donijeti novu odluku.

Odluka Povjerenstva kojom se prihvata zahtjev za ponovno razmatranje i stavlja van snage ranija odluka, ili odbija

prijem ili odbacuje zahtjev za ponovno razmatranje, dostavlja se podnositelju zahtjeva za ponovno razmatranje i svim drugim osobama kojima je ranija odluka dostavljena, kao i organu uprave odgovornom za izvršenje.”

Članak 5.

Članak 12. mijenja se i glasi :

“Priziv protivu zaključka o dozvoli izvršenja odluke Povjerenstva, prema stavku 2. članka 10. ovoga Zakona, podnosi se nadležnom drugostupanjskom organu sukladno Zakonu o upravnom postupku putem upravnog organa koji je donio zaključak o dozvoli izvršenja, u roku od 8 dana od dana dostavljanja zaključka o dozvoli izvršenja.

Temelj za priziv ograničen je na sljedeće:

1. odluka Povjerenstva na kojoj se temelji zaključak o dozvoli izvršenja ne postoji ili je stavljena van snage od strane Povjerenstva tijekom postupka ponovnog razmatranja;
2. da li izvršenik ima pravo na alternativni smještaj ili da li je vremenski rok u kojemu izvršenik mora napustiti imovinu sukladan važećim zakonima; ili
3. iz drugih razloga zbog kojih se može podnijeti priziv protivu zaključka o dozvoli izvršenju sukladno Zakonu o upravnom postupku.”

Članak 6.

Nakon članka 12. dodaje se novi članak 12a. koji glasi:

“Članak 12a

Nadležni organ uprave upućuje podnositelja priziva na pokretanje postupka pred nadležnim sudom u roku od 30 dana da bi dokazao da je nositelj prava iz odluke Povjerenstva prenio svoja prava na podnositelja priziva, na dragovoljan i zakonit način, nakon datuma navedenog u dispozitivu odluke Povjerenstva.

Nadležni sud može donijeti posebnu naredbu kojom se obustavlja postupak izvršenja pred nadležnim organom uprave do donošenja odluke suda kada apelant može pokazati dokaz u formi pismenog ugovora o prenosu prava sukladno domaćem zakonu i nastanku nenadoknadive štete za izvršenika u slučaju da se postupak izvršenja nastavi.”

Članak 7.

Ova Odluka se objavljuje bez odlaganja u Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine, i stupa na snagu osam dana nakon objavljivanja.

Sarajevo, 4. prosinac 2001. godine

Wolfgang Petritsch

Visoki predstavnik